

26 de juliol de 2024

El litoral de la central nuclear Vandellòs II presenta una de les comunitats naturals més riques i saludables de la costa catalana

Els treballs recents de vigilància ambiental de les aigües marines properes assenyalen que la bona qualitat de l'aigua i l'absència d'activitats humanes a la zona contribueixen a la protecció de les praderies de posidònia existents

La normalitat marca la relació de veïnatge existent entre central nuclear Vandellòs II i la franja litoral del mar Mediterrani amb què conviu i gràcies a la qual es refrigera la planta. L'absència d'indicadors de contaminació, tant pel que fa al control de sediments i de la columna d'aigua com a la caracterització de les comunitats naturals, confirma l'absència d'impactes adversos de la central al seu entorn immediat. Així ho afirma l'últim dels estudis de vigilància ambiental del litoral que realitza periòdicament l'empresa Tecnoambiente per a CN Vandellòs II, en el marc de la política ambiental d'ANAV i la seva preocupació per la conservació de la biodiversitat del territori on operen les seves centrals .

Aquest darrer estudi de vigilància ambiental de les aigües marines properes a CN Vandellòs II va ser realitzat mitjançant campanyes de mostreig dutes a terme a l'agost i novembre de 2023 amb l'objectiu de monitoritzar els paràmetres ambientals més rellevants de l'entorn i així poder disposar d'instruments efectius per a la presa de decisions que puguin tenir efectes significatius per al medi

ambient. La zona d'estudi va abastar una franja litoral de 3 km per 1 km mar endins i una profunditat màxima de 30 metres. En ella, es va caracteritzar tant la biodiversitat existent com el medi físic sobre el qual aquesta s'assenta (columna d'aigua i sediments) utilitzant diferents metodologies com les preses de mostres, els comptatges in situ, les filmacions submarines, les inspeccions puntuals amb bussos, les determinacions taxonòmiques al laboratori, les determinacions específiques sobre les praderies o la cartografia digital en detall.

En termes de biodiversitat, la praderia de posidònia oceànica és el valor ecològic més rellevant de la zona, ja que ocupa més del 35% de l'àrea analitzada. Aquestes praderies es consideren un hàbitat prioritari a la Directiva 92/43CEE, coneguda també com a Directiva Hàbitat. Respecte a mostres anteriors, s'indica un augment moderat de la densitat de feixos en alguns punts juntament amb una disminució moderada de la longitud de les fulles i de la biomassa foliar i no s'ha detectat la presència de l'alga invasora *Caulerpa cylindracea*, una espècie invasora cada vegada més present a la costa mediterrània que pot afectar de manera severa les comunitats de plantes natives.

Les praderies de posidònia oceànica són capaces de capturar quantitats substancials de CO₂, actuant com a embornals naturals de carboni i, per tant, contribuint amb aquesta capacitat de forma crucial en la lluita contra el canvi climàtic. També coneguts com els "pulmons del mar", aquests herbassars són responsables de la producció d'una part significativa de l'oxigen present als mars, funció especialment vital

per a les comunitats marines. A més de les seves capacitats ecològiques, proporcionen un hàbitat essencial per a diverses espècies marines, ja que ofereix zones de cria i refugi que són fonamentals pels cicles de vida de molts organismes. Un altre aspecte rellevant de les comunitats és el paper que ofereixen davant de la protecció de les costes, ajudant a estabilitzar els sediments, reduint l'erosió costanera i protegint les zones de platja, així com el fet que la seva presència pot mitigar l'impacte de les onades i tempestes, salvaguardant els ecosistemes dunars i les comunitats costaneres. Finalment, els herbassars de posidònia contribueixen a millorar la qualitat de l'aigua, filtrar sediments i absorbir nutrients, ajudant així a mantenir l'equilibri dels ecosistemes aquàtics i a prevenir la contaminació.

Per la seva banda, els resultats de l'anàlisi quantitativa de la macrofauna existent a la zona evidencien també l'absència d'espècies indicadores de contaminació i confirmen que l'activitat de CN Vandellòs II no comporta efectes negatius sobre la salut de la fauna marina que viu al seu entorn .

En conjunt, els resultats obtinguts indiquen el bon estat de conservació de les comunitats naturals. Pel que fa a estudis anteriors, no han tingut lloc variacions importants als límits de la seva distribució espacial i els petits canvis observats s'han d'emmarcar a una escala regional o, en termes més generals, a una escala mediterrània. L'absència d'impactes adversos de la central, sumada a l'exclusió d'activitats humanes com la pesca d'arrossegament, l'ancoratge d'embarcacions o els esports i activitats nàutiques recreatives permeten que el litoral de la central nuclear Vandellòs II presenti una de les comunitats naturals més riques i saludables de tota la costa catalana. //